

JAUME BARTUMEU CASSANY
EXCAP DE GOVERN

Plaça del Poble

Entre la manipulació i la malfiança

Unió Europea: o associació o irrellevància

Una expressió emprada per Plató, assenyalava que en els afers públics cal sempre començar per les coses importants. Sembla una idea de sentit comú, però la recomanació és sovint absent en el debat polític actual entorn de l'acord d'associació d'Andorra amb la Unió Europea.

A la segona meitat dels anys cinquanta del segle XX a Europa uns polítics visionaris i audaçs van impulsar les bases del que després ha estat la Unió Europea.

Un projecte ambiciós i molt positiu en les primeres dècades del seu desenvolupament. En destaquen tres fites: 1) la pau ha imperat entre els països membres; 2) hi ha hagut estabilitat en matèria econòmica (mercat "comú", primer i "únic", posteriorment, i 3) s'han racionalitzat polítiques transversals col·lectives en matèries socials, polítiques i culturals.

Dels sis estats fundadors l'organització ha evolucionat fins a tenir-ne vint-i-set (després del Brexit britànic).

A finals dels anys vuitanta i principis del noranta del mateix segle XX, a Andorra uns altres polítics, també visionaris i audaçs, van impulsar les bases de l'embranchement d'Andorra a l'aleshores Comunitat Econòmica Europea amb l'acord comercial rubricat el 1989, signat el juny del 1990 i aplicat d'ençà del primer de juliol del 1991. Paral·lelament, un Consell General constituent va impulsar i negociar amb

els Coprínceps la Constitució aprovada pel poble andorrà el 14 de març del 1993.

Andorra és, des de fa trenta-dos anys, un Estat membre de les Nacions Unides i del Consell d'Europa. Un Estat que ha anat reforçant el seu embranchement europeu. L'acord de cooperació del 2004 i la declaració 11 annexa al Tractat Constitucional de la Unió Europea van permetre que quedés assentat el context en el qual la Unió Europea va confirmar que reconeix la situació particular dels estats de reduïda dimensió territorial que hi

Tenim una gran dificultat per treure'ns la pell actual i enfundar-nos-en una de nova

mantenen relacions específiques de proximitat. L'any 2010 es va negociar l'acord monetari d'Andorra amb la Unió Europea, rubricat i aprovat l'any 2011.

l'any 2015 es van iniciar les negociacions entre la Unió Europea i Andorra per establir un acord d'associació que el Govern que jo presidia havia sol·licitat a la Comissió Europea el maig del 2010.

La futura convocatòria d'una consulta per a conèixer l'opinió del poble andorrà sobre l'establiment d'un acord d'associació amb la Unió Europea es farà en mig d'un desafiament considerable per respon-

dre a la pregunta que mortifica la societat andorrana: podem construir ordenadament un futur per a les pròximes generacions girant-nos d'esquena a la Unió Europea?

Però els fets i l'objectivitat queden suplantats i bandejats per unes visions partidistes que alteren la percepció de la realitat.

El debat públic es polaritza i alimenta unes profundes fractures de la societat andorrana.

L'erosió de la confiança en les institucions contribueix a un clima de malfiança generalitzada que porta a un rebuig dels sectors més benestants. Aquesta atmosfera obre camí als immobilitistes.

Front a l'immobilisme del *no* estem convençuts que l'acord d'associació no és una opció, és una evidència i una necessitat.

Els anys 1992 i 1993, durant el procés que ens va portar la Constitució, vam comprovar que a Andorra tenim una gran dificultat per desprendre'ns de la pell actual, que hem pogut constatar que ja no ens serveix, en el sentit figurat de la paraula, i enfundar-nos en una pell nova, renovada, que ens faci més fàcil prosseguir en aquest pas pel món.

Mudar de pell significa evolucionar. I per evolucionar cal deixar enrere coses i vestir-se amb altres robes per enfrontar nous reptes.

O Andorra avança cap a un major embranchement europeu, econòmic i polític, o retrocedirà amb més dependència i més irrellevància.